

Fredrikssen: Som Svar paa, hvad det ærede Medlem, der nu havde Ordet, og hans Venner betegne som en stor Forbrydelse fra Regjeringens Side, tror jeg, det vil være tilstrækkeligt at anføre, hvad det ærede Medlem før har udtalt. Har ikke det samme ærede Medlem før udtalt, at han vilde skamme sig ved at forlange Mere end netop det, der nu her er blevet budt? Naar saa det ærede Medlem kan faae det, som den Gang blev forlangt, og med Hensyn til hvilket han har sagt, at han vilde skamme sig ved at forlange Mere, saa vil han ikke have det! Jeg tror virkelig, at det er et fuldkommen tilstrækkeligt Svar paa alt det, der nu er blevet sagt af ham i denne Sag. Grunden, hvorfor jeg egentlig forlangte Ordet, var den, at det har stor Interesse for mig at høre — jeg mindes ikke tidligere at have hørt det saa tydelig og klart udtalt — at høre de ærede Medlemmer fra Viborg Amt og fra Kolding havde Fleraltets udelukkende Ret. Det Spørgsmaal, som vi drøftede her ved alle disse Dagsordener, som de Herrer traktere os med Dag efter Dag, nemlig hvem der er Skyld i den elendige Tilstand, hvortil de Herrer med Rette sige, vort Lovgivningsværk for Dieblisset befinder sig, ved jeg aldrig at have set mere tydelig og klart bejvaret end i Dag gjennem saadanne Udtalelser som dem, vi nylig have hørt fra de ærede Medlemmer, naar de sige, at det eneste Berettigede, det Eneste, der gælder, det Eneste, man skal hævde til det Ypperste, er Fleraltet og Fleraltets Ret. Naar man staar paa det Standpunkt, behøves der virkelig ikke noget yderligere Vidnesbyrd for, hvis Skylden er for, at vi ere saaledes stillede, som vi ere. Det ærede Medlem for Kolding talte endog saa om, at man ude i Kredse ikke skulde tage Hensyn til Proprietæerne, og han mente vel Børgerne med saavel som de andre Samfundsklasser, som ikke høre med til Landets Fleralt; naar man tog Fleraltet, havde man det Hele. Det ærede Medlem talte fremdeles om, at vi vare et blødt og bøjeligt Folk. Naar man taler om „Folket“, er der aldrig Andre, der høre til Folket end netop dette Fleralt. Det, vi forlange, er, at de Herrer ikke udelukkende skulle tage Hensyn til den Stand, der danner det numeriske Fleralt, men ogsaa tage Hensyn til andre Interesser, til andre Dele af Folket og til de forskjellige Anskuelser, der gjøre sig gjældende hos Folket. Vi ville have Samarbejde, forlange ikke Andet end Willighed til Samarbejde. De Udtalelser, der netop ere fremkomne i Dag fra de Herrer, ere, i det Mindste for mig, i høi Grad karakteristiske med Hensyn til deres Opfattelse af

den Pligt, de have til Samarbejde, og jeg kunde virkelig ikke ønske nogen tydeligere Illustration end denne af det Spørgsmaal, hvor Skylden for den nuværende Tilstand ligger. Tidligere i det Mindste syntes det, som om det ærede Medlem for Kolding (Berg) dog af og til nærmede sig til den rette Opfattelse, at det gælder om de forskjellige Interessers Samarbejden. Selv i Nar, da han talte om Forandring i de kommunale Valg og jo forøvrigt ogsaa paa dette Omraade gjorde Fleraltets ene Ret gjældende, sagde han dog, at Fleraltet maatte have sin Modvægt, saa at jeg endog saa hos det ærede Medlem selv kan finde Ytringer i Retning af den rigtige Opfattelse. — Det er jo ikke godt at vide, om det nogenfinde vil lykkes de Herrer at føre deres Fleraltsherredømme igjennem. Vi Andre, der anse dette Fleraltsherredømme for skadeligt, modsætte os det naturligvis, saalænge vi paa nogen Maade ere i Stand dertil. Jeg skal kun sige dette ene: Føre de Herrer deres Fleraltsherredømme igjennem, komme de til Roret, er der Et, der vil være Følgen af, at de saaledes udelukkende staa netop paa Fleraltsherredømmets Standpunkt og negte al Samarbejden med Folkets øvrige Dele, og det er, at deres Herredømme ikke vil blive varigt. Er der nogen Lærdom, Historien giver, saa er det sandelig den, at et udelukkende Fleraltsherredømme vel kan komme op i Dag, men at det ogsaa snart borte i Morgen. Kun de Forsatninger, kun det Herredømme kan bestaa, som i Sandhed tilfredsstiller de forskjellige Interesser i Landet og i Folket, og som i Virkeligheden er en Mægling mellem de forskjellige Samfundsklasser, og som derfor fremfor Alt tager Hensyn til det Element, som de Herrer slet ikke tage Hensyn til, Middelstanden i Folket.

Kjær: Jeg skal kun ganske kort bemærke, at naar det ærede Medlem taler om et Fleraltsherredømme, som han ikke kan finde sig i at høre sig for, saa have vi jo dog nu levet en 24—25 Nar under et aldeles lignende Fleraltsherredømme, som vi have maattet finde os i og bære os for, og dette har jeg aldrig hørt det ærede Medlem nedlægge nogenformelt Protest imod. Nu, da vi, der hidtil have været Mindretal, ere blevne Fleralt, finder det ærede Medlem, at det er noget ganske forfærdeligt, at vi ville gjøre vore Anskuelser gjældende og gennemføre dem i Lovgivningsarbejdet. Det ærede Medlem finder det uretfærdigt mod Mindretallet, som han tilhører. Kun denne korte Bemærkning vilde jeg gjøre for at